

даже-то състояніе на Божіѣ-тъ Црѣквѣ. *Іаковъ* написалъ едно посланіе, съ което доказва на *Іудей-ты*, че само една вѣра безъ добры работы неприноси никаквѣ ползѣ *Христіанину*; а *Іуда*, братъ на Апостола *Іакова*, написалъ такожде едно посланіе до *Христіаны-ты*, что живѣли въ *Пеллѣ* и въ околны-ты мѣста, та да ги упазі отъ развращены-ты чело-вѣцы, които живѣли между нихъ.

Тыя книги отъ *Новый Завѣтъ* заедно съ книги-ты отъ *Ветхый Завѣтъ* ся наричатъ съ едно имя *Священно Писаніе*. Црѣква-та е почитала него за едно само правило на своѣ-тъ вѣрѣ: та затова наскоро раздѣлили съдръжаніе-то на тыя книги по дни-ты и прочитали ги така всякъ годинѣ. А пакъ когато Црѣква-та ся распространила въ различни страны, тога вече много народи имали *Священно Писаніе* на свои языцы.

Црѣковни-ти Учители и Святи Отци, които такожде помогнали съ свои-ты списанія за да ся утвърди *Христово*-то ученіе, сж: въ прѣво-то столѣтіе *Климентъ*; въ второ-то *Игнатій*, *Поликарпъ*, *Іустинъ* и *Климентъ Александрійскый*; въ четвърто-то *Евсевій*, *Епископъ Кесарійскый* въ *Палесты-нѣ*, *Аѳанасій Александрійскый*, *Ефремъ Сирскый*, *Василій Великый Архыепископъ Кесарійскый*, *Григорій Назіанзинъ*, *Амеросій*, *Іеронимъ*, *Августинъ* и *Іоаннъ Златоустъ*, а въ пя-то-то столѣтіе *Кирилъ Александрійскый*. На свичкы-ты тыя Учители и Отцы съчиненія-та ся привождають въ доказательство за ученіе-то и обряды-ты, които сж ся употрѣблявали въ прѣвенствующѣ-тъ *Христовѣ* Црѣквѣ.

Обряди при *Кръщеніе-то* и *Мвропомазаніе-то* въ прѣвенствующѣ-тъ *Христіанскѣ* Црѣквѣ.

Отъ самы-ты Апостолскы врѣмена *Кръщеніе-то* е служило като знакъ за встъпваніе въ *Христіанскый Законъ*, и наскоро слѣдъ това ся въвели отъ прѣвѣ-тъ Црѣквѣ при *Кръщеніе-то* и различни обряды, за които Писатели-ти отъ второ-то столѣтіе приказвать ни това: пытали тыя, които щя-